

[Arbejdsministeren.]

Denne undersøgelse blandt de fuldtidsforsikrede er den senest tilgængelige, da man af ressourcemæssige grunde måtte undlade undersøgelsen i juli 1975. Januarundersøgelsen 1976 er endnu ikke færdigbearbejdet.

Da materialet i oversigten bygger på forholdene blandt de ledige i januar 1975, må det understreges, at ledigheden er anderledes sammensat i dag. F. eks. er ledigheden inden for bygge- og anlægsvirksomhed betydelig lavere i dag, hvilket medfører, at „forskellige andre erhverv“ viser for høj ledighed. Omvendt har ledigheden været stigende inden for dele af fremstillingsvirksomhed.

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkt 1, der var:

Forhandling om forsvarsministerens redegørelse af 19. februar 1976 [om „Christiania“]. (Redegørelse nr. IV).

Forhandlingen genoptoges.

Poul H. Møller (KrF):

Som det er fremhævet af tidligere ordførere, vil der i denne debat, som det også var tilfældet med forsvarsministerens redegørelse af 19. februar i år, uundgåeligt komme en masse gentagelser fra tidligere debatter, høringer, paneldiskussioner osv. Der er jo brugt en fantastisk masse ord om dette emne, Christiania, efter min og manges mening alt for mange ord. Jeg må gentage, hvad jeg har sagt tidligere, nemlig at der har været tale om en proportionsforvridning af rang. Der er lagt en energi for dagen, som faktisk var en langt bedre sag værdig. Jeg vil derfor her i dag kun nævne nogle enkelte konkrete ting vedrørende Christiania og hele problematikken omkring det.

Må jeg først sige, at vi i kristeligt folkeparti ikke ser bort fra de menneskelige momenter i denne sag. Hvad er årsagen til, at et Christiania kan opstå midt i et velfærdssamfund som vort? Det er værd at bemærke, at Christiania opstod i en tid med fuld beskæftigelse, med rige muligheder, ikke mindst for vor ungdom, til dygtiggørelse, uddannelse, dyrkelse af fritidsinteresser, idræt m. v. Alligevel ønskede nogle af vore medborgere at forlade dette samfund, som har disse goder at byde på. Nu er det klart,

at man ikke kan melde sig ud af det samfund, som man er placeret midt i, men disse christianitter ønskede altså at vende ryggen til dette samfund. Hvorfor? Ja, grundene kan være forskellige og mange, og det kræver nok en dybdepsykologisk boring, som jeg ikke er i stand til at foretage, stedet er heller ikke det rette, men skal jeg for egen regning pege på blot en enkelt ting, må jeg citere Jesu ord om, at mennesket lever ikke af brød alene. De materielle goder kan nu engang ikke alene tilfredsstille et menneske, der foruden legemet også består af sjæl og ånd.

Jeg vil gå tilbage til fristadens grundlæggelse omkring 1971 og konstatere det helt fantastiske, at forsvarsministeriet med den daværende forsvarsminister i spidsen bogstavelig talt inviterede denne kreds af borgere, der ville flygte fra samfundet, til åbent hus på Bådsmandsstrædes kaserne. Et areal på ca. 16 ha, skønt beliggende og med omkring 60-70 større og mindre bygninger, blev efterladt gabende tomt, og ret hurtigt modtog de første denne storslåede invitation, uden at grundejeren reagerede hverken positivt eller negativt. Flere kom til, og efterhånden blev fristaden Christiania en kendsgerning.

På et tidspunkt måtte der gøres noget fra myndighedernes side, og hvordan slap man så ud af denne kattepine? Såmænd ved at kalde det hele for et socialt eksperiment til stor forundring for befolkningen uden for fristaden, for de medborgere, som jo skulle betale gildet, og som havde bedske erindringer om tidligere lignende forsøg i Projekt Hus og Projekt Fabrik her i København. Så lovede man, dvs. den daværende regering, dem, at dette eksperiment kunne fortsætte i endnu 3 år. Efter min mening nærmer en sådan handling, eller mangel på samme, sig det ansvarsløse såvel over for borgerne i fristaden som over for alle os 5 millioner udenfor.

Og hvad med Københavns kommune, som i lige så mange år har vidst, hvornår kasernen skulle rømmes og overtages af kommunen? Først i de senere måneder har man i borgerrepræsentationen udfoldet en vis aktivitet og, hårdt trængt, fået frembragt en dispositionsplan, der kunne være udarbejdet for længe siden. Efter min mening ligger også dette tæt på det ansvarsløse.